

Rozważania Biblijne – 13 sierpnia 2023

Uczniowie,
zobaczywszy
Go krocącego
po jeziorze,
złękli się myśląc,
że to zjawa,
i ze strachu
krzyknęli.
Jezus zaraz
przemówił do nich:
«Odwagi!
Ja jestem,
nie bójcie się!»

Ewangelia według św. Mateusza 14, 26-27

Drugie czytanie – z listu do Rzymian 9, 1-5

Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, potwierdza mi to moje sumienie w Duchu Świętym, że w sercu swoim odczuwam wielki smutek i nieprzerwany ból. Wolałbym bowiem sam być pod klątwą [odłączony] od Chrystusa dla [zbawienia] braci moich, którzy według ciała są moimi rodakami. Są to Izraelici, do których należą przybrane synostwo i chwała, przymierza i nadanie Prawa, pełnienie służby Bożej i obietnice. Do nich należą praojcowie, z nich również jest Chrystus według ciała, który jest ponad wszystkim, Bóg błogosławiony na wieki.

- Paweł zastanawia się jak ma dalej wyglądać misja narodu wybranego po przyjściu Jezusa Chrystusa. On sam spotkawszy Jezusa na drodze do Damaszku, osobiście doświadczył, co znaczy zobaczyć, jak wszystkie dotychczasowe osobiste pewności i przekonania religijne weryfikują się i tracą ważność w spotkaniu z Chrystusem. Paweł, Żyd z urodzenia rozumiał wówczas, że wiara w Jezusa nie jest zaparciem się wiary przodków. Wręcz przeciwnie: wypełnia się ona w Osobie, życiu, mecie, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa.
- «Przypominam, bracia, Ewangelię, którą wam głosiłem, którąście przyjęli i w której też trwacie. Przez nią również będziecie zbawieni, jeżeli ją zachowacie tak, jak wam rozkazałem.. Chyba żebyście uwierzyli na próżno. Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia,

zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu, później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu, już po wszystkich, ukazał się także i mnie jako poronionemu płodowi Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien zwać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży. » (1 Kor 15, 1-9)

- *« Ale z pomocą Bożą żyję do dzisiaj i daję świadectwo małym i wielkim, nie głosząc nic ponad to, co przepowiedzieli Prorocy i Mojżesz że Mesjasz ma cierpieć, że pierwszy zmartwychwstanie, że głosić będzie światło zarówno ludowi, jak i poganom». » (Dz 26, 22-23)*

W zdecydowanej większości jego bracia Żydzi nie tylko nie dołączyli do Pawła ale wielu z nich stało się jego prześladowcami.

Paweł napisał list do Rzymian jeszcze przed oficjalną separacją chrześcijan od Żydów. Było to zatem zanim chrześcijanie zostali wygnani z synagog i oficjalnie nazwani apokryfami wiary żydowskiej. Paweł bardzo cierpiał widząc wrogość ze strony wspólnot żydowskich i doświadczając jej za każdym razem, gdy próbował głosić im Dobrą Nowinę. Stąd pytanie, co stanie się z tą częścią narodu wybranego, która nie rozpoznała w Jezusie Mesjasza.

Paweł zastanawia się czy zostaną oni wykluczeni z Przymierza. Czy oznacza to, że Przymierze zostanie zerwane...? Czy znaczy to też, że chrześcijanie nie wejdą do Przymierza i nie mogą liczyć na wierność Boga...? Odpowiedzi na te pytania Paweł szuka w tekstach Starego Testamentu i w historii narodu wybranego. Wymienia wszystkie ich przywileje, które są kolumnami wiary Izraela: **“synostwo i chwała, przymierza i nadanie Prawa, pełnienie służby Bożej i obietnice. Do nich należą praojcowie, z nich również jest Chrystus według ciała, który jest ponad wszystkim, Bóg błogosławiony na wieki.**

Po przeanalizowaniu tekstów biblijnych i rozważaniu nad historią Izraela, Paweł znalazł odpowiedź na dręczące go pytania. Niemożliwym jest, by Bóg zapomniał o swoim ludzie On, który zapaewniał:

- *Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie. » (Iz 49,15)*
- *“Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą.” (Iz 54, 10)*
- *“Jeśli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzecć siebie samego.” (2 Tm 2, 13)*

Ewangelia według Mateusza 14, 22-33

Zaraz też przynaglił uczniów, żeby wsiedli do łodzi i wyprzedzili Go na drugi brzeg, zanim odprawi tłumy. Gdy to uczynił, wyszedł sam jeden na górę, aby się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam przebywał. Łódź zaś była już sporo stadiów oddalona od brzegu, miotana falami, bo wiatr był przeciwny. Lecz o czwartej straży nocnej przyszedł do nich, krocząc po jeziorze. Uczniowie, zobaczywszy Go krocącego po jeziorze, zlekli się myśląc, że to zjawa, i ze strachu krzyknęli. Jezus zaraz przemówił do nich: «**Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się!**» Na to odezwał się Piotr: «**Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie!**» A On rzekł: «**Przyjdź!**» Piotr wyszedł z łodzi, i krocząc po wodzie, przyszedł do Jezusa. Lecz na widok silnego wiatru uląkł się i gdy zaczął tonąć, krzyknął: «**Panie, ratuj mnie!**» Jezus natychmiast wyciągnął rękę i chwycił go, mówiąc: «**Czemu zwątpieś, małej wiary?**» Gdy wsiedli do łodzi, wiatr się uciszył. Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: «**Prawdziwie jesteś Synem Bożym**».

- Czytany dziś fragment następuje zaraz po opisie rozmnożenia chleba. Uczniowie dopiero co zebrali resztki chlebow, gdy Jezus nakazuje im przepłynąć na drugi brzeg.

“Łódź zaś była już sporo stadiów oddalona od brzegu, miotana falami, bo wiatr był przeciwny.”

- Piotr i jego towarzysze dobrze znali jezioro Tyberiadzkie więc nie przestraszył ich silny wiatr. Zlekli się dopiero, gdy zobaczyli kogoś idącego do nich po jeziorze...Przerazili się myśląc, że do zjawa. Wtedy Jezus powiedział do nich: «**Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się!**» Wtedy Piotr rzekł: “**«Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie!»** Piotr przestał się bać ponieważ usłyszał i rozpoznał głos Jezusa.
“**A On rzekł: «Przyjdź!**» Piotr natychmiast wyszedł z łodzi i zaczął iść po wodzie ku Jezusowi. Dopiero gdy odwrócił swój wzrok od Jezusa zobaczył siłę zbliżającego się wiatru i zleknał się. Wtedy zaczął się topić... Gdyby cały czas skupił swój wzrok na Jezusie z pewnością by nie tonął.
- «**Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprowadzie ochoczy, ale ciało słabe**». (Mt 26, 41)

Kiedy tylko Piotr zawołał: «**«Panie, ratuj mnie!**», Jezus natychmiast wyciągnął rękę, chwycił go i zapytał: «**Czemu zwątpieś, małej wiary?**»

“Gdy wsiedli do łodzi, wiatr się uciszył. Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: «Prawdziwie jesteś Synem Bożym».

- Wiatr się uciszył, pokój ogarnął serca obecnych bo rozpoznali Pana. Upadli przed Nim wyznając, że On jest Synem Bożym.

POLSKA MISJA KATOLICKA
MI

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu**
- **ks. Ryszard Górski**
- ⦿ **Parafia Notre Dame de Lourdes**

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ +33 3 88 32 31 60